

at anbefale **Ændringsforslaget** under Nr. 170. Det er allerede omtalt af et Par ærede Talere, den ene talte for og den anden imod Forslaget. Vi maa fremdeles fastholde den Mening, som ved Lovens anden Behandling blev givet tilkendende her i Thinget, at det var ønskeligt, om alle Soldater blev gjort bekendt med Grundlovens § 43, som er en for dem høist vigtig Paragraf, og derfor er dette **Ændringsforslag** fremkommet. Der er blevet sagt i Dag, at det ser ud, som om vi vare bange for, at Krigsmagten skulde blive anvendt mod Rigsdagens Frihed og Sikkerhed, men vi have jo dertil allerede sagt: Der er ingen Ud-sigt til, at Sligt skal ske i en nær Fremtid, og jeg skal tilføje, det er rimeligt, at det aldrig vil ske her i Danmark. Altsaa, naar vi have stillet dette Forslag, saa er det ingenlunde af en feberagtig Ængstelse eller Sligt; det er langtfra Tilfældet. Der er ogsaa sagt, at Folkeoplysningen stiger i Danmark, og at vi derfor nok tør forudsætte, at de unge Mennesker kjende de forskellige Paragrafer i Grundloven, altsaa ogsaa denne. Dertil vil jeg sige, ganske vist stiger Folkeoplysningen, hvad der glæder mig og maa glæde enhver Fædrelandsven, men Enhver, der kjender noget til de unge Mennesker, veed dog godt, at det ingenlunde er almindeligt, at de unge Mennesker i en Alder fra 18—22 Aar ere saaledes med i Politikk, at de kjende hver enkelt Grundlovsparagraf, og det er i Grunden ganske naturligt. Først maa der komme en almindelig Folkeoplysning, en Livstillegnelse og siden et nøiere Kjendskab til de enkelte Grene af vort Føleliv. Nei, vi kunne hverken anse disse Grunde eller nogen af de andre, der ere anførte mod vor Tante, for gyldige. Vi maa fremdeles fastholde den Mening, at det er baade retfærdigt, rimeligt og billigt, at alle Soldater gjøres bekendte med en Grundlovsparagraf, der vedkommer dem i den Grad, at de endog kunne straffes for Spjortvæderi, hvis de forse sig derimod, og vi faae den bedste Sikkerhed for, at de blive bekendte med denne Paragraf, naar en Tante som den, der er udtalt i dette **Ændringsforslag**, bliver slaaet fast i Loven. Da nu desuden vort Onske kommer frem paa en saa heftigen Maade, som Tilfældet er i dette **Ændringsforslag**, kan jeg neppe forstaa, at Nogen vil have Indvendinger derimod. Jeg maa bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at her staa „Krigsmænd undervises under deres Uddannelse i et efter deres Formaal nærmere apasjet Uddrag af nærværende Lov“, altsaa et mindre Uddrag f. Ex. for menige Rekruter og et større Uddrag for Befalingsmænd. Dette vil jeg sige her, thi ellers vilde dette maasse af Enkelte kun blive misforstaaet. At der her er nævnt et Par andre Grundlovsparagrafer, ligesom at der her er nævnt de borgerlige Straffelove, der vedkomme Krigsmagten, og ligeledes at der her er nævnt, at Krigsfanger, som ere vore Straffelove undergivne, medens de

opholde sig her, bør saavidt mulig gjøres bekendte med de vigtigste Bestemmelser deri, maa jo naturligtvis, mener jeg, anses for at være rimeligt og billigt. — Med disse Par Ord vil jeg anbefale **Ændringsforslaget**.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Der er til denne Behandling af Straffelovforslaget stillet en lang Række af **Ændringsforslag**, der jo, som fremhævet af den ærede Ordfører, falder i to Dele, nemlig de **Ændringsforslag**, der kun kunne betragtes som rene Redaktionsændringer, og de **Ændringsforslag**, der angaa Realiteten. Hvad de foreslaaede Redaktionsændringer angaar, da kan jeg henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Rimestad). Jeg har sørget for, at disse **Ændringer** ere blevne gennemgaaede, og man er kommen til den samme Opfattelse som den ærede Rigsdagsmand. Dermed vil jeg ikke sige, at Gjennemsynet i den korte Tid har været saa udtømmende, at der ikke kunde være Anledning for mig til at udtale mig nærmere om enkelte af disse Forslag; men da jeg maa antage, at de i det Hele taget ikke ville kunne bevirke nogen Forandring i selve Meningen, skal jeg ikke modsætte mig disse **Ændringsforslag** og saaledes heller ikke gjøre dem til Gjenstand for videre Omtale ved Forhandlingen her i Dag.

Jeg skal derefter gaa over til den anden Række af **Ændringsforslag** og da først vende mig til **Ændringsforslaget** under Nr. 1, som var stillet af det ærede Udvalg med Undtagelse af et enkelt Medlem. Dette **Ændringsforslag** kan jeg tiltræde. — **Ændringsforslaget** under Nr. 2 til § 13 tør jeg, dels paa Grund af, at det kun er en Lydeliggjørelse af Lovforslagets oprindelige Tante, og dels paa Grund af, at det er tiltraadt af Udvalget, forvente vil finde Tilflutning heri Thinget. — Jeg kommer dernæst til det under Nr. 9 stillede **Ændringsforslag** til § 26. Dette **Ændringsforslag** er stillet af mig og gaar ud paa at indsætte to nye Paragrafer, nemlig en § 26 og en § 27. Ved dette **Ændringsforslag** tilsigtes jo at bringe Lovforslaget paa dette Punkt tilbage til den samme Stikelse, som det havde, da det af mig blev indbragt heri Thinget. Den eneste Forandring, der herved er foregaaet i det oprindelige Forslag, er den, at der er sat en noget forandret Værdi for Bøiestrafen, Noget, men er kommen til ved nærmere Overveelse og væsentlig ogsaa af praktiske Hensyn for Konverteringen af Straffen. Udvalgets ærede Flertal har under Nr. 10 stillet et Forslag, hvorved det fastholder den Opfattelse af Lovforslaget, som blev vedtaget her ved anden Behandling, men foreslaar en Forandring i Bestemmelserne om Bøiestrafen, navnlig dens Inddeling i simpel og streng Straf, ved hvilken Udvalget har nærmet sig det Forslag, der oprindeligt var indbragt her i Salen. Det ærede Udvalg